

Pe-un picior de plai...

Elena ȚURCAN, *șef Oficiu Documente Muzicale*

Oficiul Documente Muzicale al Bibliotecii Științifice Universitare, Bălți dispune de 23 documente, conținând diferite variante de note și text ale „Mioriței”. Acestea au fost vernisate în expoziție.

Am remarca lucrarea lui Tudor Chiriac „Miorița” – poem pentru voce, orgă, clopote

bisericești și tubulare, Chișinău, Ed. Literatura artistică. - 1989. Volumul impresionează și prin copertă: o hartă cu desene la temă cu dimensiunile 100 x 0.65 cm și un text în 2 limbi – română și rusă. Culegerile de folclor muzical conțin balade, cântece eroice și istorice și, de regulă, baladă liminară în aceste culegeri este

„Miorița” în 1-2-3-4 variante.

Disponem de note pentru pian, acordeon, baian și chiar nai. Culegerile respective au fost editate în Basarabia între anii 1958 – 2004. Sînt prezente și edițiile românești (apărute între 1963 -1990) în care balada este, la fel, în 4 variante. Mai mult ca atât, deținem 3 discuri de vinil ce conțin această splendidă lucrare *Miorița*. Unul dintre ele este: *Antologia folclorului muzical moldovenesc*, alcătuitori George Ceacovschi - Mereșanu și Constantin Rusnac, cu 2 variante, una de Elena Anastasiu și cealaltă de Constantin Miroznenco. - Melodia. - 1986. Celebra baladă este interpretată de Orchestra de muzică populară moldovenească „Miorița”.

Prin eforturile lor, Constantin Rusnac, Tudor Chiriac, Ilia Șalin, Elena Anastasiu, Iulia Țîbulischi, P. Stoianov, Dionisie Chiroșca, Petru Neamțu, Ștefan Andronic, L. Aksionova, Vladimir Curbet, Zlata Tcaci, Vasile Iovu, Vasile Nicolescu, Constantin Prichici, D. Stancu au contribuit la intrarea acestei lucrări în

rîndul operelor neperisabile. Amplasată pe două standuri, expoziția a trezit un interes deosebit cititorului, pentru că balada ilustrează destinul nostru în istorie. „Miorița”, lucrarea noastră fundamentală prin care am spus lumii concepția despre viață, despre existență: a fi, înseamnă a fi în și întru natură, omul e o parte a marelui cosmos, cu care este veșnic „logodit”, împlinirea, realizarea sa ca ființă este imposibilă fără alții, fără cei cărora în clipa intrării în veșnicie, le-ar putea spune în mod shakespearian: „Iubirea cui s-o las?”.

„Balada Miorița, cîntec unic între multe, a rămas singur între mii”(M. Sadoveanu). Acest cîntec străvechi românesc, considerat poem, destin sau chiar epopee, prezintă o monumentală cîntare cu adevărat națională, care, după cum consideră marele scriitor, este o creație, „plină de simțire așa de înaltă pentru natura eternă”, apreciind-o ca pe „cea mai nobilă manifestare artistică muzical-poetică a neamului românesc”.

Bibliografie consultată :

1. Borș Alexandru; Coroi Eugeniu. Balada. *In:* Borș Alexandru; Coroi Eugeniu. Educația muzicală. Ch., 2006, p. 48-50.
2. Cîmpoi, Mihai. Un mit al cunoașterii. *In:* Chiriac, Tudor. Miorița. Ch., 1989, p. 1-2.

